

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manvale, sev Institvtio Sacerdotvm, Ex Divinis Litteris Et
Vetervm Patrvm Disciplina**

Torres, Alfonso de

Ingolstadii, 1604

Ad Sacerdotes Avctor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48973](#)

AD SACERDOTES

A V C T O R.

TNCIDI olim recens Sacerdos in libellum, qui **S T I M V L V S P A S T O - R V M** inscriptus est, ex variis Sanctorum Patrum sententiis collectum a docto, & insignis pietatis viro Bartholimæo a Martyribus , qui Bracharensis non ita pridem Antistes fuit. Perlegi, vehementerque sum admiratus. Tum Pontificum siue munia, siue onera diu contemplatus, & eorum vicem dolui, & Sacerdotio meo sum gratulatus. Sed non diu quieto animo esse licuit: Sacros enim reuoluens libros, Sanctorumque Patrum volumina lectitans , cognoui tandem , et si Presbyter Episcoporum Ordinis potestate , tum etiam iurisdictione sit inferior; vtrumq; tamen vinculis, ac legibus non ita diuersis, dissimilibusue obstrictum teneri. Quod quidem cum saepe numero diligenter animaduertissem, sensi demum onus, & sacrae molis pondere oppressus, ingemui, illi me suppositum oneri videns, quod vel Angelici humeri reformident. Et

(:) z quæ

quæ alieno capiti incumbens sarcina
mihi e longinquo prospicienti metum
incusserat, eam cum mihi quoque dein-
de sensissem impositam, varie animo a-
Apoc. 3. gitari cœpi. Tandem, tamquam abster-
sis squamis, vidi lucem; &, qui me diui-
tem antea, & opulentum existimaram,
idem me rerum omnium egenum, &
plane nudum aspexi. Aliis litteris, qui-
bus deditus eram, illico relictis iis studi-
is, quæ Sacerdotem decent, penitus me
Luc. 15. totum addixi; & quasi accensa lucerna,
quæ mihi deerat, drachmam quærere
cœpi. Arcem diuinorum litterarum
adij, assedi ad portam, stipem ab intro-
A&E. 3. euntibus petij, non quidem aurum, aut
argentum; sed vires, quibus surgerem,
quibus stare, quibus ab ignorantia
imbecillitate recreatus, ipsorum etiam
manibus sublatus in ea ingrederer pe-
netralia, in quibus Deus opt. max. Dei
filius dominatur, perinde atq; in aurea
sellâ in summa ara a Sacerdotibus collo-
catus. Sacris etenim libris, Sanctorumq;
Patrum voluminibus exacte reuolutis,
ex variis, ut sese sparsim offerebant, lo-
cis

cis de Sacerdotis officio contexui li-
brum, quo, non secus ac suaui, & salubri
vnguento, meis mederer vulneribus.
Quibus iunctis, cum aliqua mihi spes af-
fulgeret, videremq; non paucos eadem
labe si non confectos, certe affectos, e-
mittere librum decreui : vt saltem Sa-
cerdotes egentes habeant sine magnis
laboribus, aut expensis in vno codice,
quod ex multis, minimeq; vulgaribus,
ego licet inter alia vocationis meæ stu-
dia fatis occupatus, non cum modicis
lucubrationibus, & vigiliis, in vnum
collegi. Quod quidem eo securius feci,
quod de meo nihil præter materiarum
dispositionem, aliquotq; notulas habe-
ret, Sanctorum Patrum sententiis totus
constaret. Reliquum est, vte profundo
quasi somno obliuionis experrecti, O
gens sancta, o Regale Sacerdotium, quæ
nostri munera sunt, diligenter expen-
damus, quo in gradu dignitatis a Deo
locati sumus, ad quæ sacrificia instituti.
Nam si terribili, & ei qui auffert spiri-
tum Principum Deo, tremendum pla-
ne Sacrificium nos offerre considere-

I.Pet.2.
Esal.73.

(:) 3 mus,

mus, veterem hominem exuamus ne-
Colos. 3 cessē est cū actibus suis; & quasi iam cæ-
lo translati, ac supra humanam naturam
positi, & nostris affectibus exempti, ve-
lutq; cælestes cælestia semper medite-
mur. An non Christi nos milites? non
Isa. 51. Christo vinculis arctissimis obligati? nō
Eph. 4. a Christo angulari lapide excisi? Digne
igitur, & caute ambulemus ea vocatio-
ne, qua vocati sumus, ne si desidere in
medio itinere cœperimus, interim ho-
Mat. 13 stis noster antiquus bonarū cogitationū
semini infelix aspergat lolium, quod &
Dan. 8. triticum, dum in herba est, suffocet, &
ipsum postremo in ignem abiiciatur.
Properemus ante qnam vires comparet,
ac robur contra iuge sacrificium; ne au-
feratur a nobis propter peccata nostra,
& locus sanctificationis deiiciatur; ne
Mich. 3 causa nostra Sion vt ager aretur, & Ieru-
salem quasi aceruus lapidū fit, & mons
templi in excelsa siluarum: vt Diuinum
Pro. 22 ministerium nobis concreditum ad ter-
minos antiquos, quos posuerunt nobis
Patres nostri restitutum, pure, sancte q;
ad extremū vsq; vitæ finem peragamus.

AD